

RMK. I.
1613a

Lepran { A₂₋₃ lev.
 { B₂₋₃ "

Isoreuianus histonaja.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA
Nyomtatv. Növényműhely
1894. év. 624.

RMK I. 1613a

Czinn

1

2

3

4

5

A.

89. Mert gyógyics meg testemet én nagy sok fájdalomból.
Lám az Manafesnek megh halgatád kérését, bent
Iudit Abbonnak meg hallád könyörgését, halgas meg
engem-is bivem berént való hozzád megtérésemet.

90. Ha peniglen Vram felöllem azt végezted, én idve
segemre jóbnak ha így rendelted, csak kérlek rége-
det az én életemet ekképpen ne győztetted.

Ad megh Vram Isten én előbbi testemet, te tölled
Bégénynék adó tiűtességemet, kiért dicshellem és fel-
magasztalljam örökké Felsegedet.

Lásd mint egy álomból ismét el fel ebrede, az ay-
róhoz méne kezde ismét zörgetni, de az Bégény Barát
annál inkább kezde nagy erőssen zárkodni.

Monda ismét neki az nagy Istenért kérlek, nyisd
meg az ablakot had beélljek te veled, ily nagy nya-
valyámban jó tanácslásodat had halhassam te tölled.

Istennek bent nevét az vén Barát hogy hallá, abla-
kot nagy lassan egy kicsinnyé meg nyitá, ablak nyilá-
sáról mezeitelen embert nagy erőssen kandécslá.

95. Monda neki Császár Iovenianus vagyok, im látod
jó Atyám mely ektelenül vagyok, az nagy Vr Istennek
ő büntetésében mostan mind torkig vagyok.

Meg mondtam előtte mindenkor én titkomat,
kérlek halgassad megh mostan-is panaszomat, az sok
vereségtől és sok hirtzolástól látod mint vagón testé.

Egyber én békemben mikoron üldögelnek, nagy
kevélységemben ily káromlást gondolék, hogy ilyen
hatalmu meg Isté sem volna é földön mint én vólnék.

Azért meg követtem érette Istenemet, kérem meg
bocsássa ellene tőt vétkemet, uyjonnan meg adgya én
azon könyörgök az én Vraságomat.

Az Barát hogy hallá leg ottan meg isméré, az love-
niánust azontól bé erebte, egy alacson békre az megh
taglot Csábárt ő bépen leülteté.

100 Szép főval az Barát az Csábárnak azt mondgya,
Dicsőfleg Istennek az magos menyországban, ki meg
ismértetet én velem tégedet a te nagy nyavalyádban.

Légyen hálánéki hogy meg bántad vetkedet, bi-
zony megh bocsáttya te ondok bűneidet, telhetetlen
ondok nagy kevélységedből gondolt nagy bűneidet.

Im vagjon énnékem egy földozot köntösöm, me-
zitelen ne légy azt-is te reád adom, könyöröghj Isten-
nek, hogy meg ismérjenek igen alázatoslan.

Im én-is könyörgök éretted az Istennek, lagyitsa
meg bívét te Vdvarod népének, légyen méltósága és
nagy tisztessége te Csábári képednek.

145 Abrahám Isaknak és Iacobnak Istene, áldgon meg
utadban tégyen jó berencsésse, az Raphael Angyalt
mint az kis Tobíást visellyen kegyelmessen.

105 Ottan el indula földozot köntösében, az uton
mentében gondolkodik magábá, mert oly igen tud-
gya hogy mi sententiát mondtak vala fejére.

Felleges Istentől de meg bátoritáték, uyjonnan e-
reje testében meg adaték, nem sok fáradsággal csak ke-
vés munkával az Kapura fel lépék.

Zörgeti az kaput kapun álló futamék, hamar fel
ugor-

ugordék az kaput meg ragadá, Csábárt meg isméri
az várnak kapuját nagy hamar le erebte.

110 Monda Vram Csábár légy kegyelmes fejemnek, e-
semben nem vőttem ki mentét Fellegednek, bizony-
gul penig ez dolgotért fogom bent nevét az Istennek.

Vdvar népe féllal kotzka jádzásban vala, mind fel
bökösének Csábárt követik vala, mint nagy Fejedel-
met ő palotájában bépen kifirték vala.

110 Megh bökása berént Csábár békiben üle, minden
rendbéliék udvarolnak előtte, ő régi tacsója mind-
gyárt meg isméré hizelkedik előtte.

Az uy Csábár penig az belső Palotában, Csábárné
Aßonnyal vagyon bebelgetésben, az Komornik látá
nem kélék bé méne Csábárnak eleiben.

Monda Vram Csábár ottkún az Palotában, más
Csábár üldögel te Csábári békedben, mindenben ha-
sonló Csábári képedhez csak roß ruházattyában.

115 Az Csábárné Aßont az uy Csábár ki küldé, mon-
da hogy meg lássa reá bép főval kéré, az Csábárné Aß-
sony nagy hamar ki méne és ötet meg bemléle.

Monda az Csábárnak hitemre én jó Vram, őe vagy
Felleged nem tudom mellyitek, Vram mert ábrázat-
tyával hasonló te hozzád az mint látom jó Vram.

115 Mosolyodék ezen az uy Csábár ki méne, Csábár-
né Aßonnyal Palotában hogy éré, az tatskó mind-
gyarást ot az uy Csábárra hamar ugatni kezdé.

Szólla az uy Csábár hallyátok meghiveim, ti hitő-
tők berént bollyatok berelmésim, ha tze az Csábár

B 3

vagy

vagy pedig vagyok mondgyatok meg hivedim.

17 Senki egyet sem ből csak mindenik véstegle, az Csáárné Abhony erre végre felele nekem vagy on erre főképpen nagy gondom azért erre felele.

Az nagy Istent hívom én ezekben bírójul, az ki megítéljen az ti kemellyetektől, tégyen bizonyossá minket ez ma nap az ti Csáárságtokról.

Szólla az uy Csáár halljátok szerelmem, nem nekem de nekivattok az ő hivedi, azért én nem vagyok ez az ti Csáártok titellyetek hivedi.

120 Az nagy Isten előtt éktelenül vétet volt, kiér az nagy Isten őt meghanyargatta volt, Isten tittelességét és hamasságát mert magának vőtte volt.

Mert egyberekiben mikor kevélyen ülne, nagy felvalkodván mondta ő elméjében, hogy az mint ő volna ily hatalmaságban Isten sem volna menyben.

125 Az Angyalok közül egyik Angyala vagyok, nagy bossú állással Isten előtt üldöt vagyok, rayta ki töltöttem Istennek bossúját Raphael Angyal vagyok.

Mert az kevélyeket az Isten nem becéti, az maga hitteket hidgyetek nem kedveli, és az begényeket alázatosakat az Egigh fel emeli.

En az nagy Istennek ajánlak titöket, Istennek áldása maradjon mind veletek, Istennek bent Lelke és az ő jó kedve áldgyon meg mind benneteket.

128 ő semek látrára előllök el enyibék, nagy háládással az nagy Istent dicsírek, az Csáárné Abhony mind az nagy Vrakkal erőssen meg felemlék.

Az Io-

15 Csak hamar az Csáár Isten el aluvék, Mennyei segitség mert tölle el távozzék, Istennek ostroma csoda büntetése mindgyarást elérkezék.

Isten parancsola főlgá ő Angyalának, büntetője lenne az nagy kevély Csáárnak, és hogy pelda lenne az nagy kevély Csáár mind az béklyes világnak.

Tanácsnak Király igen hamar bőlala, jert menyünk el hamar mezőre mulatnia, nétalám el mulik töllem el távozik én testemnek fájdalma.

Az Csáár az mezőn mikor félbel mulatna, Szeretelen az Csáár testében meg posdula, mint Menyőző kövel ha ütörték volna oly igen meg busula.

Megh állat Lovát két fele el tekinté, távul egy nagy vizet mikoron meg saydita, monda legyetek it míg meg menekedem testemnek hévsegeit.

20 Lovát gyorsasággal az viz parton meg kötö, ruháját magáról igen hamar leveté, vizben mosakodék miglen hevült testét igen meg hűvösíté.

Halgassad meg ember az Istennek ostromát, el nem kerülheti soha az ő csapását, mint Iovenianus maydan meg fizeti ő álnok gondolattját.

El jöve egy ember ki hasonló Csáárhoz, mindenben egyet üt az ő ábrázattyához, Csáár ruhájában Lovára fel üle ugy nyomtata Vrakhoz.

Immár hald megh kérlek az Imperator dólját, az vizből ki jöve nem találá ruháját nagy gondolkodással béklyel igen nézi ki vitte el ő Lovát.

Az Vy Csáár pedig fépen haza indula, mert udvar

vara népe forgódik ő látni, fejen el fel méne mint
sokot Császárnak az ő lakóházában.

25. Gazdagon ebédet fejen el fogattatá, sokféle vi-
gasság zeng vala ő házat az az Császárt le üle Császárné
Abbonnyal vadnak nagy vigasságban.

Az Vrak előtte térder feje baysának, ki ki állására
fejenként el omlának, előbbi mód berént ki ki ebédere
el haza indulának.

Az Iovenianus mezitelen al vala, Téstova mint
bolond mindenfelé fut vala, ő nagy busultában Csá-
sar ő magában im ezt gondollya vala.

A végére mégy k feje elik érette, az ki most meg
guggolt bizony meg hal érette, nem lehet oly nagy
Vr ez tanyam tételért hogy meg nem halna érte.

Nem tudom meggyek monda Istenem dolgom-
ban, hogy ha így be meggyek Császári udvaromban,
mighlen el fel meggyek én feleségemhez lések megh
csufolásban.

30. Had járjon itt vagyon egy Vitézem énnékem, kit
nagy segénységből törtem Vrrá nem régen, el megjek
el oda ruhát lovat kérek tudom meg ismér engem.

Látodé mit használ embernek az kevélység, im lá-
tod mit hozzon embernek az negédség, mind ez Fe-
jedelem az nagy kevélységért látod hog lön nevettség.

Imé mezitelen az kapura hogy juta, zörgetnie be-
gény az kapun igen foga, ott az kapun álló mikoron
meg látá kérdé mi ördög volna.

Monda ennek Császárt Iovenianus vagyok, beféld
megh

megh Vrádnak látni ő mint vagyok, Ruhán
vebrettem el az fürödésben mezitelenül vagyok.

Kapun álló monda mit hazudt bolond ember,
Vram az Császárral haza jutot nem régen, immár az
én Vram az asztalhoz ülven vigan lakik ebéden.

35. Szólla ismét néki az mezitelen ember, de mond
megh Vrádnak legyen gondgya testemre, küldgyön
ruhát nekem hogy ne nézzem senki mezitelen testére.

Meg monda Vrádnak eleibe hozatá, mikor látá
az Vr kérdé mi állat volna, ilyen öltözetű semélt bi-
zony dolog régen nem látot volna.

Szólla nem isméré Iovenianus vagyok, nézd meg
semélyemet meg isméré én ki vagyok, ez nagy Vra-
ságra én emelélek fel meg sem isméré ki vagyok.

Csudálkozik az Vrennek ő bolondságán, de en-
nél is inkább ő mezitelen voltán, monda bizony lehet
hogy Fejedelem vagy miként vagy ruháztatván.

40. Hamar hozattata három nagy marok vebőt, erőf-
sen meg verék az Vdvar népe előtt, hamar ki lobban-
ták mezitelen Császárt fetreng az kapu előtt.

40. Iay mire jutottam úgy mond édes Istenem, im
mely véletlenül vebék édes Istenem, könyörűly én raj-
tam az te bent Fiadért én teremto Istenem.

50. No tudom mit tégyek, nem messze az Castelyban,
vagyon egy Hadnagyom nekem im ez Faluban, el
megyek én oda talám az megh ismér engem segény
vóltomban.

El oda indula Kapura mikor juta, zörgetni az ka-
pun

un begény erőssen roga, meg veretett testén legyet és
bogarat erőssen csapkodgya.

Az Kapun őriző kérde kicsoda volna, monda be-
gény ember lovenianus volna, azért kéré őtet mond-
gya meg Vrának hog kapu előtt volna.

Csúfságra az Darabant Vrához el fel méne, mon-
da hogy egy bolond kéredzik hogy fel jőne, ki Vrasá-
goddal mondgya dólga volna ha veled beélhetne.

Bé bocsáták Kapun az Vrhoz el fel vivék, begény
meztelen az aytón hogy bé lépék, hogy mi ördögh
volna mint öltözöt volna az Vrtól meg kérdeték.

Iay nem isméré meg az Istenért engemet, ha az
Csásár vagyok bémély jól meg engemet, ez nagy nja-
valyából meztelenségből kérlek ments ki engemet.

En nagy méltóságra téged én emelélek, az én ud-
varomban Fejedelmé én tőlek, az én sok népemen
tudod hatalmassá tégedet hogy én tőlek.

Mesolyodék az Vr monda oh hitván ember, ebe-
től az azot mosdatlan lator ember, hog méred mon-
dan, hogy Fejedelem vag, hazug nem jámbor ember.

Haragjában hamar cömetzben bé vetteté, de nag
hamarsággal ismét el ki véreté, Tatár oltorokkal me-
ztelen testét igen meg veretteté.

Vdvarából begént mindgyárt el kiűzeté, oly nagy
nyegödéssel juta egy erdő mellé, megh sem jut ebeben
hogy bívét emelné Istenhez az égh felé.

Monda ő magában oh bőlgaimmel mint járék, én
Csásári testem tollók mint veretteté, az én méltósá-
gom,